

מאורות אל העבר

ח תמוז תרפד | 10/07/1924

מאת מקור, שימוש הוגן, ויקפדיה

הכפר העברי

“נשמות הכהנים והנביאים אשר בסביבה תצאנה מקבריהם, והקשיבו בדמעות גיל לקול הזה”. כך תיאר את תחושותיו אחד מבאי טקס הנחת אבן הפינה לבתי “הכפר העברי” שמצפון לירושלים, אשר נערך בח' בתמוז תרפ"ד (10.7.1924). את מושבת הכפר העברי, שבהמשך שונה שמה ל"נווה יעקב", על שם הרב יעקב ריינס מייסד המזרחי, הקימו קבוצה של בני הציונות הדתית מירושלים, שביקשו לעבור מחיי עיר לחיי כפר. החיים בנווה יעקב היו קשים, ואדמת טרשים הקשתה על תפעול הרפתות שהיו אמורות לספק את צורכי החלב של ירושלים. למרות זאת, הצליחה המושבה לשרוד, והתפתחו בה ענפי חקלאות וקיט. במהלך מלחמת העצמאות עמדה נווה יעקב חודשים ארוכים במצור, וסייעה בחסימת הכוחות הערביים בדרכם מרמאללה לירושלים. מיד לאחר הקמת המדינה, הותקפה המושבה בידי כוחות ירדניים ומקומיים בסיוע שריוניות, ולאחר קרב ארוך נאלצו תושביה לסגת בחשכת הליל להר הצופים, כשהם מותירים אחריהם ארבעה מחלליהם. המושבה לא שוקמה אחרי מלחמת ששת הימים, אולם שכונת נווה יעקב הגדולה והסמוכה, מנציחה את שמה של המושבה שעמדה בגבולה הצפוני של ירושלים.